

Befriende?

Av TERJE EIDSVÅG

Med en sjarmerende fandenivoldskhet, en god porsjon humor og en spennende tekst er «Kjøter» en forestilling som holder. Teatergruppen BAK-truppen fra Bergen presenterte et ujevnt, men befriende stykke annerledes norsk teater i Studentersamfundet onsdag.

Med sentrum av Storsalen omdannet til et scene- og publikumsrom som innvendig i et slags grått hoppe-slott på et omreisende tivoli, og med seks unge skuespillere kledd i skumgummi er det nærliggende å konsentrere seg om BAK-truppens formbevissthet. Eksperimentelt og moderne teater (osv.).

Sett med enkelte øyne er «Kjøter» sannsynligvis som skapt for å få Petter N. Myhre og co. til å se rødt. På den annen side er det fullt mulig å bli revet med, ja faktisk bli underholdt i drøyt 90 minutter av «Kjøter». Først og fremst på grunn av imponerende samspill og en tekst som vil noe.

Klisseene i sentrum

«Kjøter» utspiller seg rundt julefeiringen i to familier i slekt med hverandre. Med fire små kvadratiske spilleplan i hvert hjørne vises familielivets utfoldelse i høytiden. Konversasjonen består stort sett av klisseer og trivialiteter bundet sammen av brudd og avsporinger. Midt oppe i samtalen om kålstappe og gafflenes indre liv skjer det et mord, uten at noen bryr seg særlig om det.

Forestillingen kommer i liten grad publikum i møte og faren er hele tiden overhengende for at den skal bli kald, ekskluderende og like overfladisk som

miljøet den beskriver. I noen sekvenser blir svadaen bare svada, og en del av innfallene virker noe søkt.

Friskt og lekent

BAK-truppen har imidlertid langt på vei lykkes med sitt (post-)moderne lystspill. De har stort sett overraskelsesmomentene på sin side. Scenografi, kostymer, musikk og lys fungerer forsåvidt originalt og spennende, men det er et samkjørt ensemble i møte med Øyvind Bergs tekst som makter å gi forestillingen liv.

Det er noe friskt og frodig ved «Kjøter» som gjør den til et stykke absurd teater som makter å si noe om vår samtid på en morsom og spennende måte. Forestillingen ville kanskje ha tjent på en noe strammere regi, men leken og dristig som den er fungerer den på sine premisser. Det er derfor grunn til å håpe på flere besøk fra Bergen i tiden som kommer. Norsk teater trenger dristigheten til BAK-truppen.

TEATER

BEFRIENDE: BAK-truppen

«Kjøter» av Øyvind Berg

Regi: Tone Avenstroup

Scenografi: Monica Wilkosz-Ohldieck

Med: Gurå Mathiesen, Hans Petter Dahl, Ingvild Holm, Trine Falch-Johannesen, Erik Mehling, Rolf Eriksen

Musikk: Jørgen Knudsen

ADRESSEAVISEN

FREDAG 24. FEBRUAR 1989